

Jeg har også her i min svartale sagt, at med hensyn til en reform af tilsynssystemet skal læren, vi har draget af det her hændelsesforløb, også med. Det handler om, hvordan vi fremadrettet har et tilsynssystem, nogle spilleregler omkring kommunalbestyrelsens arbejde, der gør, at man undgår, at kommuner kommer ud i problemer.

I forhold til den debat har jeg ikke sagt noget om, at vi har et paradisisk regelsæt, og at der ikke skal laves noget om, snarere tværtimod. Jeg har faktisk sagt, at jeg kommer med forslag.

Så det, vi taler om, er altså ikke, hvordan vi undgår den slags skandaler. Vi taler om, hvordan vi sikrer, at de kan afdækkes. Det er det, vi taler om. Der er det ikke et spørgsmål om, hvad jeg synes er hensigtsmæssigt, når jeg nu også får de der politiske spørgsmål om, hvorvidt jeg mener, at den ene eller den anden skulle være blevet på orlov. Jeg tror, det står rimelig klart, hvad det er for en position, jeg også har i det spørgsmål.

Vi snakker ikke her om personlig moral, og om hvornår man af egen drift og i egen interesse burde nedlægge sit hverv. Vi snakker om, om man kan fæste lid til, at det *kan* lade sig gøre at tilrettelægge et undersøgelsesforløb, uden en borgmester er suspenderet, ja eller nej. Og jeg vil ikke trækkes derhen, hvor man har konkluderet, at man kun kan fæste lid til sådan en undersøgelsesforløb, hvis den undersøgte er fjernet fra sin post. Der vil jeg ikke trækkes hen.

Det er i den sammenhæng, jeg siger, at mange har ansvaret for, at man i det her undersøgelsesforløb sikrer uvildigheden, sikrer, at man efterlever habilitetsreglerne, sikrer, at man formår at tilrettelægge et undersøgelsesforløb i den konkrete kommunalbestyrelse på en sådan måde, at man eliminerer den risiko, der kunne være, for at folk ville intervenere.

KL 15.50

Og det er dér, jeg siger, at jeg ikke vil stå her og tages til indtægt for et synspunkt, der hedder, at medmindre man vedtager det her lovforslag, så kan man ikke gøre de her ting. I den sammenhæng peger jeg på, at vi har regler, også regler, der har en videregående rækkevidde end den måde, vi almindeligvis ser dem udøvet på. Jeg tror, der er tusind tilsynsrådssager om året eller noget sådant, og der er kun et par enkelte sager om året, hvor man anvender tvangsbøder. Det er et udtryk for en prioritering og for en afvejning, som godt kunne være anderledes; man kunne godt skærpe tonen i nogle sager, hvis man ville.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, at indenrigs- og sundhedsministeren blander forebyggelsen ind og prøver at skabe et modsætningsforhold mellem en række ordførere i salen og regeringen. Det synes jeg ikke der er grundlag for.

Der er ingen tvivl om, at når vi ser, at der er meget, der kan lade sig gøre, som tilsyneladende hører til i den kategori, der ikke burde kunne lade sig gøre, ja, så skal vi jo se på: Kan vi forebygge det bedre?

Det, vi drøfter, er: Hvad så, hvis forebyggelsen bliver endnu bedre, og det så alligevel viser sig, at der er nogle, der vil bevæge sig ud over det, der er lovgivningens grænser. Det er det, vi diskuterer her.

Vi har altså et eksempel, hvor der er en rimelig grund til mistanke, og det er i øvrigt et begreb, som kendes fuldstændig klart og håndteres i retsplejeloven, og det er også derfor, at der her er lagt op til, at en undersøgelse, der er omfattet af det her forslag, skal der være truffet beslutning om, enten af kommunalbestyrelsen selv eller af statslige myndigheder. De statslige myndigheder vil selvklart meget ofte være politiet.

Politiet træffer daglig beslutninger om mistanke, og jeg synes ikke, at det skal være et spørgsmål om enten-eller, og at man kun kan nære tillid til undersøgelser, hvis der ikke er en borgmester, nej, det må også være sådan, at man i situationer ville kunne nære mistillid til, at en undersøgelse vil være uvildig, og det er dette forslag målrettet til.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har forståelse for, at tiden ikke altid rækker til at besvare alle spørgsmål, derfor vil jeg gentage mit og give ministeren lejlighed til at svare nu. Det er altså mit sidste spørgsmål, jeg ikke synes, jeg har fået besvaret.

Når ministeren siger, det er nødvendigt, at alle parter deltager, så beder jeg bare ministeren om at præcisere, hvem det er, ministeren finder, der har svigtet. Er det byrådet, er det tilsynsrådet, eller er det Indenrigsministeriet?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu diskuterer vi jo en generel lov, så jeg ved sådan set ikke, hvad det er for nogle spørgsmål, der bliver stillet om, hvem der har svigtet hvad